

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adjuk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A szegénység megszüntetése.

Pécs, 1901. július 4.

A szegénység hazánkban napról-napra ijesztő mérvet ölt.

Maholnap pár ezer gazdagon kívül milliómokra menő szegény polgára lesz csak a hazának; ha a hivatottak nem sietnek a szegénység felszegélyezésére.

Hazánkban a szegénység annyira elszaporodott és erőt vett a szegény emberek létén, hogy már alig lehet remélni annak megszüntetését.

Tagadhatatlan, hogy a kérdés megoldása nem könnyű feladat; de jóakarattal, felebaráti szeretettel és igaz hazafiúi érzettel a kérdést rövid idő alatt meg lehet oldani.

És mi által? Az iparfejlesztés és a kötött birtokokon az örök bérleti intézménynek behozatala által.

Az iparfejlesztés a szegény iparos osztálynak, a föld örök bérlete által a föld „nincsen“-etleneknek fog nyújtani a megélhetés lehetőségét.

Természetes dolog, hogy úgy az ipart, valamint a föld örök bérletét is állami kedvezményben kell részesíteni.

Az ipar fejlesztését a gyárak felállítása által kell eszközölni és pedig oly módon, hogy a gyártelepek a feldolgozó anyagot előállító vidék alkalmas helyszí-

nére, különösen pedig nemzetiségi vidékeken építtessenek akként, hogy azok a beljük fektetendő tőkéknek és kamatoknak hosszabb évek alatt az államkincstár részére leendő visszafizetése mellett az illető munkás csoportoknak adassanak át örök tulajdoni joggal.

Az ilyen gyárak élére egy állami közeget, mint igazgató állítandó, kinek feladata leendene felügyelni a gyárak jókarban való fentartására, a gyártmányoknak elhelyeztetésére, értékesítésére és a törlesztési részleteknek az állampénztárba leendő beszolgáltatására, valamint a gyártelepeselek tanácsügyeinek felügyeletére és az igazgató tanácsokban való elnöklésre.

Természetes dolog, hogy az ilyen módon létesítendő gyárakban előállítandó gyártmányoknak kedvező vasuti és víziuti szállítása lenne biztosítandó a míg a gyártelep felállítási költségének visszatérítési határideje le nem járna.

Ilyképen, különösen nemzetiségi vidéken felállítandó gyárak hivatása lenne, nemcsak a gyári szakmunkások, hanem a gyárakban egyszerű napszámosokul alkalmazandó illető vidék népeinek is biztosítása a megélhetés lehetőségét illetőleg.

Sőt a gyárak sűrű volta kiszámíthatatlan haszonnal járna magára a földművelésre is; részben a gyárakban összegyűlt hulladékoknak műtrágyául való felhasználá-

lása és a terményeknek a földművelőtől közvetlen beszerzése által.

Mert a közvetlen tömeges beszerzés megátolná a fogyasztási cikkek drágulását egyrészt, másrészt pedig sokkal jobb árakat adna a közvetlen fogyasztó a közvetlen termelőnek, mint azt adja az ágens vagy annak kereskedője.

Nemzeti szempontból pedig a gyáraknak ilyen módon való felállítása — ha azokban magyar szakmunkások dolgozhatnának — a vidék idegen ajku, a gyárakban dolgozni kényszerült népére nézve magyarosítással lenne összekötve. Sőt a telepiskoláknak államivá való tétele által az idegen ajku munkások gyermekei teljesen magyarokká neveltetnének s így 20—30 év múlva hazánkban nemzetiségi kérdés csak a voltak közé tartoznának.

A sűrű gyártelepek felállítása által kifejlődne a nemzeti ipar. Független lenne az idegen ipartól és megszűnnék az osztrák sógorokkal e tárgyban való örökös marakodás. És bennmaradnának a magyar nyersterményekből idegenben feldolgozott és hazánkba készen visszahozott árucikkért évente az idegen ipar és kereskedőknek kidobni szokott milliók száza.

Balga felfogás, arra számítani, hogy a termelés nagy felesleget hozzon, mert a túltermelés számtalan esetben veszteséggel szokott járni. Okos nemzetgazdasági

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mese a kis Mili nagysámról.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Ország Popi.

Barky Sándor lassu, vontatott léptekkel halad tova a kis gyalogösvényen, mely ide-oda kanyarog a sűrű erdőben. Fejét lehorgasztja s valami bánatos dalt dudorász. Folyton az a nóta kavarg benne, szüntelenül cseng a fülében és önkéntelenül rájár az ajka. Hallotta valahol, s azóta mindig motoszkál benne.

Az utra hajló bokrok ágait nem hajtja félre, megsimogatják azok, végig huzzák rajta sima leveleiket, mire a fészken ülő madárka megrezzenve kiröppen a bokorból és éles fütytyel tova száll.

Földről a fák ágairól iszalag lóg le és szemtelen merészséggel meg-megüti Barky Sándor széles karimájú fehér kalapját. Mit sem törődik vele.

A napsugár csak itt-ott tör át a sűrű lombzator, megbámulja azt a nyulánk természetű, tekete bajszu és kecskeszakállu embert, pajzán játszissággal odaugrik a homlokára, a szemére, ajkára, megcsókolja, aztán tovaröppen. Majd halk suttogásba ereszkedik a kíváncsi falevelekkel, mesélnek egymásnak róla, meg még valakiről. Olyan kíváncsian hallgat-

ják a falevelek, mit mond róla a lenge napsugár, emez pedig csak úgy nevet arra, a mit a csacsogó falevelek neki arról a szép emberről regélnek.

Barky csak sétál tovább. Egyszerre gyenge kedves leányhang üti meg a fülét. Fejét felveti és arra fordul, a hcnnan előbb a hang jött. Majd újból megcsendül az a lány hang:

— Bon jour, monsieur Alexandre!

Sándor hallgatózik s meg akar szólalni, hogy vajjon honnan és ki szólítja, a midőn az a hang újból megcsendül, tisztán, mint a kristály-üveg.

— Ide jöjjön! Me ne voyez-vous pas, monsieur Alexandre? Itt benn vagyok. Jöjjön. Je vous vois. Csak tartson ide.

Barky a hang után megy s egy kis tisztásra ér. Egy nagy, sűrű bokor mellett egy asztal és pad van, ennél ül a kis Fenyvessy Katinka. Itt szokott Katinka és Tarcsay Milike összejönni. Nem kell félniök, hogy valaki kilesi őket. Olyan elhagyatott, félyreosó helyen van. Az ut elején, mely ide vezet, bokor áll, mely az utat eltakarja. Csak úgy venni észre, ha az ágakat félrehajtják. Itt szoktak gyermekálmaikról beszélni, itt ábrándoznak ök ketten. Nem zavarja senki őket. Tán nem is is meri más azt a helyet, csak ök ketten.

Ott ül a padon az asztal mellett Katinka, és gyors szorgoskodó kecskóival illesztgeti egymás mellé sz erdei virágokat. Csokrot köt.

Sándor, a mint a kis mosolygó babát meglátja, örömeiben elkiáltja magát:

— Ah maga az! Csókolom a kezeit

édes Katinka nagysám. En effet, je ne vous pas, mademoiselle . . .

— Nem tesz semmit. De most csak lát?

És megismer nagyságos Barky Sándor . . . ha . . . ha . . . ha . . . Itt oly jó kacajra fakad, csak úgy remeg belé ez a huncut kis lány. Ha Sándort látja, mindig megtréfálja.

Alig tudja folytatni. Persze nem akart meglátni. Ennyi az egész! Punktum. Hát hiszen mi is maguknak ilyen kis lány és pajzán, tettetett komolysággal végig néz magán. Mintegy bizonyosággal, hogy csakugyan az, a mit mondott. Hanem azért a kis ajkszögletben ott ült a mosoly és a végén aztán ugyancsak előszökött onnan és nagyot tombolt.

Sándor mentegetőzni akar, de nem lehet. Katinka közbevág:

— Igen, igen. Tudom már. Jobb, ha hallgat. Hát úgy fél tőlem? Már ezt nem hittem volna, hogy olyan legyen maga. Csak nem vagyok olyan nagyon ijesztő? De nézze csak, — tér át hirtelen másra, — maga nem jön Tarcsayékhoz? Mért megy a mi pusztánk felé s mért nem Milikéék kertje felé? Visszafele az ut Tarcsayékhoz vezet. De mit beszélnek? Tudja maga jól. Hisz a maguk tisztelétére van a mai kerti mulatság. Jöjjön na! Kisérjen el engem a kápolnáig. Nézze, ezt a csokrot oda viszem. Jöjjön, menjünk.

A kis Katinka felugrik s megindul. Sándor szótlanul követi. A mint kiérnek az utra, a leányt előreereszti, ő meg utána lépked.

Katinka hirtelen hátrafordul.

— Ugyan, hát annyira fél tőlem, hogy

politika arra törekedni, hogy legelső sorban a belső szükséglet nyerjen fedezetet és ha ez megtörtént, netáni feleslegben lehet adni, de csak a külkereskedelemre dolgozni nem okos felfogás és nem is egészséges.

A jó gazda elsősorban a saját és övéi részére kívánt szükségletei fedezésére fordítja a főszólyt, hogy ez által önmagának és övéinek jólétet és megelégedést szerezzen és csak akkor adja túl terményeinek felesleges részét, ha azokra egyáltalában szüksége nincs.

Igaz, hogy a gyárak felállítása jelentékeny összegek befektetését kívánja; de a jó gazda sohasem igyekszik azon, hogy földje zsirját teljesen kiszivattyuzza; hanem hogy azt minél jobban trágyázzván, abból minél bővebb mennyiségű terményt hozhasson elő.

Ha tehát nemcsak arra törekszünk, hogy a meglévő vagyonunkat apaszszuk; következésképpen arra kell igyekeznünk, hogy minél több hasznos befektetést eszközölhessünk.

A gyárak létesítése állami pénzen történik, vagy államgarancia mellett felveendő kölcsönökből, miként a vasutak építése szokott eszközöltetni, azzal a különbséggel, hogy a gyárak ne adassanak részvényesek kezébe, hanem munkáscsoporthoz. És pedig azért részvényeseknek nem, mert azok saját érdekeiket szem előtt tartva a munkások kiszivattyozóivá válnak és így az iparosproletarizmus nemhogy csökkenne, hanem mindig jobban terjedne.

Az államnak pedig nem lehet feladata az, hogy egypár ember gazdagodjék és milliók nyomorogjanak. Az államhatalomnak legfőbb törekvése kell, hogy az legyen, miszerint az állam minden polgára boldog és megelégedett legyen, vagyis kötelessége módot nyújtani arra nézve,

hogy a vagyonok egyenletesen oszthatóak szét a haza polgárai között. Mert elvitázhatatlan igazság, hogy a 99 gazdag 1 szegényt minden vagyoni károsodás nélkül képes fentartani, mert az az egy szegény csak 99 ik napon állitana be a 99 gazdag mindegyikéhez; míg ellenben 1 gazdag 99 szegényt mindennap lenne kénytelen eltartani és így a legnagyobb vagyona mellett is megérezné a 99-nek mindennapi ellátását.

Idegen tőkével a gyárak felállítása a nemzeti irány fejlődésére beható akadályul szolgál; a mennyiben minden idegen tőkepenzes idegen országban felállított gyárakban leginkább saját nemzete fiait alkalmazza szakmunkásokul e ezek kenyéradó juknak céljait szolgálva, az idegen ajku munkásokat saját nyelvük elsajátítására kényszeritenék aképen, hogy ha az illető vidéki gyárban dolgozó népe a gyármunkások nyelvét nem igyekeznék elsajátítani, úgy azt megfosztanák a mindennapi kenyérkeresettől.

Erre legkézzelfoghatóbb példa az Oroszországban, nemcsak a német határok közvetlensége mellett, de Oroszország belsőjében is németek által alapított gyártelepek tanubizonyosága, hogy az összes gyártelepek környékei elnémetesülvén, III. Sándor cár 91-ben kénytelen volt cári ukázzal a német gyárak igazgatását orosz vezetőség alá rendelni és több gyárat államköltségen az illető társulatoktól megvenni, mert ha azt nem teszi vala, úgy legfeljebb két évtized alatt Oroszország nagyobb részéből nem orosz, hanem Németország vált volna.

De a felhozott állításunk valódiságát igazolja a német és angol tőke által világszerte létesített gyártelepek következetes szervezete. Hogy még a Kongó négerjeit is a Schuhmeisterek németekké alakítják át. Tehát ezért nemcsak nem cél-

szerű, de egyáltalában nem tanácsos idegen tőkével létesíteni gyártelepeket.

Igaz, hogy a gyárak intézménye megköveteli a saját szakmunkásait, nekünk pedig magyaroknak azokból vajmi kevés van. Mert mi csak a tudományos egyetemek szervezéséről és felállításáról gondoskodunk, de a szakiparosok részére szükséges kis egyetemek létesítéséről nem is álmodozunk. Sőt bátran állithatni, hogy ilyeneknek mily alapon és mily módon való felállításáról fogalmunk sincsen. Pedig ezek nélkül nemzeti iparnak megfelelően tömeges gyárak felállításáról szó sem lehet.

Erről jövőben bővebben.

A kötött birtokok örök bérletének lehetőségét a földadónak minimumra való leszállítása által kell előmozdítani, mert a mostani földadórendszer mellett az örök bérlet létesítése lehetetlen, mert itt legfőképpen arra kell törekedni, hogy a bérlet olcsó legyen, hogy a szegény ember még a legmostohább termés idején is képes legyen bérleti kötelezettségének eleget tenni, mi a mostani földadórendszerünk mellett megvalósíthatatlan.

A sűrű gyártelepek felállítása azonban a földadónak a legkisebb minimumára való leszállítását lehetővé tenné, mert az iparfejlődés a szállítás tekintetében óriási mértékben fejlődne és hasonló mértékben gyarapodna. Mi lehetővé tenné a földadó legkisebb minimumára való leszállítását. Sőt a fogyasztó és termelő közvetlen érintkezése és üzleti összeköttetése lehetővé tenné a nagykereskedők részére szokásban levő tetemes állami segélyek megvonását.

Hiszen az állam nem fejlődés, hanem az csak egyeseket tápláljon, hanem az állam az összesség egyede, következésképpen a kötelessége is az, hogy az összességet, nem pedig egyeseket boldogítsa a hon polgárai között. *Bereghy Endre.*

mellettem sem mer jönni? Elférünk ketten is. Jöjjön.

Sándor szót fogad, melléje lép és úgy mennek tovább. Szorosán haladnak egymás mellett, úgy, hogy karjuk összeér. Barkyn kimondhatatlan érzés fut végig. Egész teste bizserg. Szótlatlanul hallgatja Katinkát, a ki folyton hadar. Ugy jár az a csacsogó szája. Olyan eleven leány. Sándor csak elvétve mond bele egy igent, vagy nemet, persze azt is rosszul. A hová a nem kell, igent mond, a hová meg igen való, nemet mond.

Katinka jókat nevet rajta, mire Sándor csodálkozva, kérdőleg néz rá, vajjon miért nevet? Tán csak nem őt neveti?

A kis Katinka meg az ő arcába néz és mosolyogva mondja:

— Dites-moi monsieur, pourquoi êtes vous si triste?

Sándor újból ránéz nagy, kimeresztett szemekkel, aztán megszólal:

— Én . . . Én . . . Je ne suis pas triste! Miért volnék szomorú? . . .

— Hát én nem tudom . . . De itt vagyunk. Imádkozom maga helyett is. Ugy is tudom, nem szokott imádkozni. Talán még a Miatyánkot sem tudja . . . Ugy-e nem? Na vallja be . . . Találkozunk ott? Pá! Isten vele! Au revoir! A bientot! . . .

Barky nem szólhat rá, hirtelen beszalad a kápolnába. Még csak nem is köszönhet. Megfordul és dörmög egyet.

— Bohó, pajkos lányka . . .

Többet nem szól, hanem az utnak visz-

szafelé tart. Már közel jár ismét a tisztáshoz, a mikor újból szólítják:

— Szervusz, édes Sándorom . . .

Barky mindjárt felismeri Hollóst, az ő legjobb kollegáját.

— Hozott Isten, jó öregem. Egész nap járok már s nem akadok senkire. Csakhogy már találkozom valakivel.

Hollós ránéz s elneveti magát.

— Ugyan az angyalát, hát ki volt az az előbb? Senki? Na szépen vagyunk, mondhatom. Ilyen szép kis leány . . . Az angyalát, ha nem volnék ilyen öreg, Istenecske . . . Oh Uram bocsáss, kopaszodó fővel belészereznék . . . És . . .

— Na és . . . De hagyd el öregem. Neked mindig jó kedved van. Hisz nem is szóltam hozzá az egész uton . . .

— Na, az már igaz, nagyszerűen viselkedtél. Oh Uram . . . olyan szép leány, s te, bocsáss meg, milyen bambán mentél mellette. Mennyit beszélt ő, és te hogy hallgattál. Láttalak benneteket. Utánatok mentem jó darab uton. Hej, szégyenemre válsz, Sándor öcsém. Megtagadsz engemet. Nem erre tanítottalak. Vigyázz! . . . mondom Sándor, vigyázz . . .

Sándor egy darabig hallgatja a korholó szavakat, aztán megszólal.

— Csak beszélj jó öregem. Korholj csak, jobb szeretem ezt tőled, mintha dicsérenél. De mit tehetek mást? Olyan mélységesen szomorú vagyok. Jól mondta az a kis fruska. Eltalálta. Bánt valami, magam sem tudom, mi. Fáradt vagyok, fáradt a testem, a lelkem. Nem dolgozhatom. Valami nem hagy nyugodni, a mi

űz, hajt ki a szabadba. Itt járok az erdőn, reggeltől estélig. Itt vagyok még akkor is, a midőn a mennybolton egymásután felgyulnak az apró mecsek. Hallgatom ezt a misztikus, csodálatos csendességet. Elhallgatom a fülemilék dalát, mely szerelemről zengedez, elhallgatom az erdő mélyén a vadgalamb bugását, a kakuk hívó szavát, a harkály kopogását . . . Oh oly végtelenül szép itt. Szép . . . szép . . . Oly jól esik ez nekem. Otthon nincs nyugtom. Tudod öregem, hiába veszem kezembe az ecsetet, meg a palettát. Hiába állok az állvány elé, nem megy a munka. Ha csinálom is egy-két vonást, nem ér semmit sem. Olyan üres semmi. Letörlöm, nem jó! Más az az arc. Nem szép úgy az, a hogy csinálom. Csunya, rut. Nem jó a színezése, árnyalata annak az arcnak. Nincs rajt az a pajzán mosoly azokkal a kis gödröcskével. Szememben nincs meg az a mélységes tekintet, hiányzik az a csillogó fény, mi az embert megrészesíti, elbűvöli. — Nem, nem tudom eltalálni. Akárhányszor is kezdem el.

Itt elhagyja és nagyot sóhajt. Mélyen, a belsejéből jön.

Hollós nem válaszol. Szótlatlanul mennek egymás mellett.

Hollós egyszerre visszafelé fordul. Sándor nem szól semmit. Ő is megteszi, aztán újból csendesen mennek egymás mellett.

Már közel járnak Tarcsayék kertjéhez, mikor Hollós minden bevezetés nélkül, egész vigan, nevetve megszólal:

— Nagyszerű! Valóban pompás. Valószínűleg rendelést kaptál. Valamelyik divát

Hírek.

Pécs, 1901. július 4.

A tizévi találkozókrol.

Lassankint rettenetesen ki fog józanodni, ki fog hűlni a világ. A régi jó szokások, mi ket azelőtt olyan lelkesedéssel tartottak meg, úgy vesztik a terhet, mint a vidám pogány Istennek. Hova tűntek el a hetedhétországra szóló lakodalmak? a Hencidától Boncidáig zugó névnapok, keresztelő szüretok? a világra szóló Anna bálók? a Szent Istvánnapi kirándulások? Már csak kopott romjaik maradtak meg a régi világból. A poétikus, lelkes, sallangos világból maradt meg a tizévi találkozók intézménye is. Maturázott ifjak kupák és tüzes lelkesedés közepett kötnek valóságos verszerződést, hogy tiz esztendő múlva itt és itt találkozni fognak.

Amikor a tizedik évforduló megérkezett valamennyi hűségesen és pontosan beállított, különösen azok, akik azóta már a házasság igájába jutottak. Bor és vidám muzsikaszó mellett ujitották fel diákkori emlékeiket és fenéig kiélvezték a diákos szabadságot.

Igy volt ez régen. Ma egybegyűlik két-három-négy, jó, ha hat egykori konkoláris. Feszesen ülnek le az asztalhoz, mert alig ismertek egymásra a nagy változás miatt. Az elől-ülő egy rakás táviratot bont fel s olvassa fel őket.

— Feleségem nagyon beteg, nem jöhetnek. Szívben veletek. Fehér Bandi.

— Nőm az ágyat őrzi. Mellette kell maradnom. Lélekben veletek vagyok. Burok Pista.

— Már utban voltam, de feleségem hirtelen megbetegedett. Mulassatok jól és gondoljatok rám. Kovács Jancsi.

— Nőm elcsuszott és kifecamodott lábát nekem kell ápolnom. Gondolatban veletek vagyok. Haias Peti.

— Nőm nem ereszt, nagyon félt. Szomoruan bár, de távol kell maradnom tőletek. Igyatok értem is egy pohárral. Keszeg Tóbiás.

— Ez legalább őszinte — szolt közbe valaki és némileg felderíti a boros társaságot.

— Feleségem ma örvendetes családi eseménynyel lepott meg engem. Gratuláljatok. Képzeltetitek, hogy nem lehetek most veletek,

kell festened. Micsoda csillag! Vagy találtál szép modellt és most lefested s a tárlatra akarod küldeni? Persze megint az első díjat akarod, mint tavaly. Bizonyára nagyon belezéltél valamelyik szép parasztleány csillogó szemébe, s most nem tudsz tőle szabadulni. Veszedelmes piktor vagy. Aztán mondd, nagyon szerelmes vagy? Gyerek vigyázz!! Komoly ne legyen, csak amolyan bohémas. Tudod, légy olyan, mint én vagyok. Ma ez, holnap az... Igaz, nem is kellek már senkinek, vén vagyok...

Ép a kertajtóhoz értek. Hollós, Barky karjába kapaszkodik és az ajtóhoz vezet. Az iszalag, a liceum és a vadrózsabokor sűrűn benőtte a kerítést, nem is látni át rajta. A rózsza ép virít. Barky letép egyet, megcsokolja, aztán Hollóshoz fordul:

— Szervusz jó öregem. Mulass jól...

Hollós ránéz s majd mintegy parancsoló hangon rászól.

— De nem úgy van ám öcsém. Jössz te is! Na ez volna még csak szép. A mi tiszteletünkre rendezik ezt a kertü mulatságot s te nem volnál ott!...

— Igen, igen, csak jöjjenek. — Várják már... hangzik a kertből.

Rá mindjárt ki is nyílik az ajtó és abban a kis Mili jelenik meg. Szép könnyű, fehér batiszt ruha van rajta, mi karcsu természetéhez igazán tapad. Vállán és mellén át rózsaszín szalag és csipke húzódik. Fején széles karmáju szalmakalap van, melyre élő virágokat tűzdelt fel.

de valamennyiötöket meghivlak komának. Szapora Gáspár.

— Nőm beteg...

— Ugy is tudjuk. Csak a neveket olvasd fel...

Valami láthatatlan felhő borong a társaság felett. A bor savanyu, az étel nem izlik, mindenki szeretne már otthon lenni. Végre Balog, a postás valamiképp meg akarja menteni a társaság tűnő jó hangulatát s rákezdi:

— Fiuk, tudjátok, hogy postás vagyok Pesten és alig tudtam megszabadulni hivatalomból. De nem tudjátok az okát.

— Most akar épp elmenni? — dörmögött a főnököm. — Most, amikor majd megőrülök a munkától!

— De kérem holt szezon van most.

— Ezt nevezi maga holt szezonnak? Mindennap százával állanak az ablak előtt, akik mentő táviratot küldenek a tizévi találkozókra. És maga még mindig nem okosodott meg? Nem, nem engedhetem el.

— Főnök ur, egy kollegám elvállalta már helyettem a munkát.

— Az a kollegája bele fog bolondulni.

— Nem, főnök ur, kitaláltuk már a módját. Blankettákat készítünk, amiket csak alá kell írni. A blanketta így szol:

Nőm beteg. Nem jöhetnek. Lélekben veletek...

Napirend 1901. július 5-én.

Naptár: péntek, július 5. — Róm. kath.: Ciril. — Prot.: Metod. — Görög-kei.: (jun. 22.) Ōzséb. — Zsidó: Thamusz 17. — Nap kél 3 óra 55 perckor; nyugszik 7 óra 42 perckor. — Hold kél 7 óra 25 perckor este; nyugszik 7 óra 46 perckor reggel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett helyenkint csapadék várhatók.

Katonai utóállitás a Scholz-sörházban d. e. 8 órakor.

Építési bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Regále bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (A kaszinói mulatság.) Tegnapra volt kitűzve a nemzeti kaszinó első nyári mulatsága, melyet azonban a bekövetkezett nagy eső elrontott és így igen kevesen jelentek meg azon. A kik részt is vettek, azok is későn mentek oda. Az estélyen a honvédszenekar játszott.

Sándor, a mint a leányka az ajtóban megjelent, egészen elpirult. Alig tudja zavarát palástolni és hamarjában kalapjához kap, köszöntve Milikét.

Milike nógatja őket, lépjenek már be, mire mindhárman a kastély felé tartanak, a honnan ugyancsak hangzik a lárma, dalolás. A mint odaérnek, a cigány ép rákezdi egy tüzes csárdásra.

Katinka, a mint meglátja őket, kiszabadítja magát táncosa karjából s szalad eléjük. Az meg nagyot bámul utána.

— Hol voltál te kis rossz? Kerestünk mindenfelé, nem akadunk rád.

— Virágot szedtem a kalapomba, válaszol Milike. Hoztam neked is...

— Köszönöm, de hát ezekre hol akadtál? Erre a nagyságos Barky Sándor piktor művész urra!?

— Ép a kertajtó felé tartottam, a mikor hallottam az urakat és oda mentem. Nem akartak bejönni, úgy kellett hívni.

— Persze ez az öreg orosz, ez a Sándor urfi, vág közbe Katinka. Olyan mogorva. Az embert megeszi az unalom mellette. Elkísért a kápolnáig, de nem szolt semmit. — Hanem most megboszulom magamat. Ép kezdenek táncolni. Jöjjen Sándor, csak azért is. Tudom mérges, szid magában, de nem törődöm vele.

(Vége köv.)

— (A Pécsi Dalárda és a kassai verseny.) Örömmel üdvözöltük annak idején a Pécsi Dalárda vállalkozását, mert nem kevesebbre vállalkozott, minthogy elhozza a kassai versenyről az első díjat. Ember tervez, Isten végez. Addig-addig tervezgettek, míg — a mint halljuk — a Pécsi Dalárda legutóbbi választmányi ülése elhatározta, hogy nem megy Kassára versenyezni. Hogy miért, nem tudjuk, nem is keressük az okát. Tény, hogy a dalárda nem szorul újabb győzelemre, diadalra, elég babér ékesíti homlokát. A kassai verseny helyett a jövő évi jubileumra fog készülni a dalárda minden erejével s tehetségével.

— (Felhőszakadás.) A tegnap délutáni eső csak prologusa volt annak a felhőszakadásnak, mely este nyolc óra tájban a városra rázudott. Oly bőségesen hullott alá az eső, hogy az utcákon azok egész szélességében hömpölyögtek alá a habok. Nemcsak az éjszokról déire vezető utak voltak a hömpölygő víz miatt járhatlanok, hanem azok is, a melyek keletről nyugatra visznek, mint pl. a ferenciek utcája, melyben szintén vagy tiz centiméter magasságban rohant tova a piszkos ár, a mely helylyel közel behatolt a lakásokba, különösen a város alsó részeiben, hol a víz magassága megnőtt méginkább. A víz a hegyekről nagy köveket hengergetett le s igen sok földet elhordott s ezáltal valószínűleg nem kis kárt okozott. De használt is, annyi bizonyos. Megáztatta a szomszagos földet s jutott belőle a Tettyének is — s lehűtötte a rekkenő hőséget, mely már — exotikus színezetet kezdett magára öltetni s megtisztította az utcákat! — Az a fő!

— (Uj udvari pap.) A megyéspüspök Klein Tódor, németbolyi segédlelkésként ideiglenes szolgálatra a püspöki udvarba rendelte be.

— (Elmaradt sétazene.) Tegnap délutánra a honvédszenekar sétazeneje volt kitűzve félhatra. Ot órakor azonban a sötét felhőkől sűrűen kezdett aláhullani az eső, mely miatt aztán a sétazene, melynek bizony óriási közönsége lett volna, elmaradt. Hat órára ugyan kiderült az ég is, sütött is a nap, de a honvédszenekar nem jött ki, mert az égiek nem a legjobbal biztatták a földieket — az égen ugyanis folyvát terhes felhők jártak.

— (Segédlelkészek áthelyezése.)

Wölffel Ferenc segédlelkész Bonyhádról Paksra, Mayer Károly Podgajciról Bonyhádra, Gschwind Sándor ujmisés pap Podgajcira, Zserdin József ujmisés pap D.-Miholjácra, Vörös Kristót segédlelkész Szakcsról Dombóvárra, Fetter Gyula Ozoráról Szakcsra, Kiss Lajos Tótkesziből Ozorára, Sandrik Mihály D.-Miholjácról Vaiszlóba, Dióssy József Paksról Tótkeszibe, Gábel György Villányból Német-Bólyba, Földes Dezső Szébenyből Villányba, Glück István ujmisés pap Szbeénybe, Tóth Lajos segédlelkész Vaiszlóról Bükösdre, Riedlinger Dezső Somberekről H.-Heténybe, Marton Sándor ujmisés pap Nádasdra, Mózes András Rácmecskéről Somberekre, Buzsáky Imre ujmisés pap Rácmecskére, Nyári Simon ujmisés pap Olaszba küldetett segédlelkésként minőségben.

— (Eljegyzés.) Pick Gabriella kisasszonyt, Pick Ignác dr., pécsvárosi közkórházi főorvos leányát eljegyezte Fuchs Oszkár, a horvát kereskedelmi részvénytársaság főtisztviselője Zágrábban.

— (Ijedtében meghalt.) Rubica Teruska a legnagyobb felhőszakadásban sietett tegnap este hazafele. A gyakori villámlás és dörgés annyira elvette eszméletét, hogy nem

mert beállani egy kapu alá sem, hanem rohant haza. Persze hazáig teljesen átázott s a küszöbön már úgy esett be a szülők rémületére. Rögtön lefektették, meleg bort adtak neki, de nem használt. Valahányszor hallotta a dörgést, szörnyen megijedt. Erős láz vett rajta erőt s félrebeszél. A tizenhárom éves leányka aztán rövid egy órai szenvedés után meghalt félelmében. Eszméletét, úgy látszik, már a nagy esőben elvesztette s ösztöne vitte haza. Ismerői körében általános a részvét.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 4-én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 850 kb., az elmentartóban 450 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1360 köbméternek találtatott.

— **(Bizottsági ülések.)** Holnap (pénteken) délután 3 órakor a város építési bizottsága ülést tart a városháza gazdasági tanácsstermében. A város regále-bizottsága ugyancsak holnap délután 3 órakor ülésezik a városházán a polgármesteri helyiségben.

— **(Állami tisztviselők mozgalmá.)** A pécsi állami tisztviselőknek az országos mozgalom ügyében kiküldött választmányára mára tervezett ülését holnapután (szombaton) délután 6 órakor tartja meg a városháza közgyűlési termében.

— **(Botrány kora reggel.)** Ma korán reggel, úgy öt óra tájban, éktelen lármazás s fülsiketítő zaj között rekedthangu nótázás verődött ki a belvárosi iskolából. Nagyobb bizonyosság okáért egy-két földszinti ablak nyitva volt s azon át lajdinánt Stiblik módjára követtek el a szobában levők épen nem szalonias olyan cselekedetet, melyre Stiblik lajdinant urnak ez a műkifejezése van a »Bolland Istókban: »! spuck' d'rauff!« Vegre is a valóban szégyenletes botránynak a rendőrség vetett véget s az egyik rendőrbiztos vezetése alatt kiment több rendőr s a botrányt okozó négy fiatal urat kitessekelték az utcára, hogy ne folytassák az iskola épületében az ő botrányos orgiájukat. Ugy tudjuk, hogy az iskolában nincs privát lakás s ott nem lakik más, mint az iskolaszolga, vagy esetleg az annál levő kosztos diákok vagy fiatal szoburak. De mindenféleképpen botrányos dolog, ha egy iskolaépületben ilyen dolog fordul elő, nem tekintve, hogy a botrányt olyan fiatal emberek okozták, a kik hivatalosan lennének majd a nép között a józanságot, a törvényes nyeket, a rendet és az illendőséget hirdetni!

— **(Postamester kerestetik.)** A tolnamegyei Szakson harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázni július hó huszonhatodikáig lehet a pécsi posta és táviratigazgatóságához.

— **(Megőrült leány.)** Irtán Juliska lelkén hosszabb idő óta buskomorság uralkodott. A mióta eltemették jegyesét, megfagyott a mosoly az ajkán s szemeiben mindig ott ült a köny. Szülei megkíséreltek mindent, de hiába. Tegnap aztán az elmebetegség kitört rajta. A milyen csendes volt eddig, most olyan dühös. Elhunyt jegyesét kívánja, s mint-hogy nem tudják előadni, mindenkit meg akar fojtani. Kényszerzubbonyt kellett ráhuzni. Most felviszik az Angyal-földre. Nincs remény, hogy elborult elméje valaha kitisztuljon.

— **(Pályázat.)** A pécsi királyi törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázni tizennégy nap alatt lehet a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Életmentő realista.)** Ma délután egy hat éves fiúcskát belökött a Balokányi tóba valami ismeretlen egyén. — **Máy József, III. osztályú reáliskolai tanuló,** meglátván a fuldokló gyermeket, hirtelen elhatározással utána ugrott s megmentette a fuldokló gyermeket. Ezen bátor cselekedet méltán dicséretére válik Máy Józsefnek.

— **(Kié lett a nagytőzsde?)** Lapunk múlt havi 22-iki számában közöltük, hogy a pécsi dohány-nagytőzsdét újra felállítják s az annak bérletére megtartott árlejtésen összesen tizennégy bérleti ajánlat érkezett be. A pénzügyminiszter most döntött az ajánlatok felett s e szerinti dohány nagytőzsde bérletét Fürst Lipót és neje nyerték el egy és egytized per cent mellett. Fürst Lipótban, ki mint kerékpárkereskedő is jó nevet vivott ki magának s most e kereskedéssel felhagy, a pécsi dohány-nagytőzsde bizonyára ügyes bérlőre tett szert.

— **(Megverték a csordást.)** Javában dolgoztak — a napokban a pelérdi réten, a mikor úgy déltájban oda vetődött a falu csordása, az öreg Kovács János és beszédbe ereszkedett az ott dolgozó Kovács József és ennek fiával, Kovács Jánossal, csak-hogy a beszéd mindig erősebb és dühösebbé lett s verekedéssé fajult. A két mezei munkás felkapta a kapát és az öreg utlegelni kezdte. Aztán jól helybenhagyták úgy, hogy a kórházban életveszélyes sebek között tekszik. A két dühös embert a csendőrség elfogta és átkísérte az ügyészséghez.

— **(Hangverseny.)** Bendiner Nándor zongoraművész. Römpler Karola opera és dalénekesnő, továbbá Polgár Ilona, a Rákosi Szidi színképző intézetének növendéke és Kern Aurél, a jeles komponista hétfőn, július 8-án Pécsen a Vigadó nagytermében hangversenyt rendeznek. Az estély műsorát legközelebb közölni fogjuk. A jegyeket Blancs József könyvkereskedése árusítja, hol már most lehet az érdekesnek ígérkező hangversenyre jegyet váltani.

— **(Rakások a városháza előtt.)** Pardon ezen épen nem klasszikus kifejezésért, hanem nem találtunk jobb elnevezést azokra a dombocskákra, a melyek ma délelőtt ott díszlettek a mi ékes városházánk előtt. Igen szépek voltak és emelték a város díszét. De hat mikor tegnap este nagy eső volt, aztán az a Mecsek olyan nevetlen, nem tudja, mennyi munkát ad a városnak, ha azt a sok törmelékot odaadja az alárohánók árának, hogy az magával cipelje a városba. Itt lenn aztán lerakódik és ugyancsak sok munkába kerül, míg eltisztogatják. De ha már tisztogatják, legalább néznék, hogy elsősorban a város közepéről hordoznák el s ne rakják csak halmazokba, melyek ugyan sokat rontanak az illuzióból s még a forgalmat is akadályozzák, mert olyan sűrűn állanak egymás mellett, hogy alig fér el köztük egy kocsi. — Pedig a városháza előtt ugyancsak nagy a forgalom. — Kűnn a külvárosban már a kora reggeli órákban hordták a törmelékot, a központban meg hagyták heverni. Jó volna, ha az, a ki ezen munkálatokat vezeti, figyelmét első sorban a város közepére fordítaná. Kifelé később is elvégezhetnék.

— **(A kormány és az aratás.)** A belügyminiszter és a földmívelügyi miniszter

körrendeletileg intézkedtek az iránt, hogy az aratási munkálatok fennakadást ne szenvedjenek. A miniszterek utasították az illetékes hatóságokat, hogy amennyiben a munkaadók és munkások között egyenetlenségek fordulnának elő, azokat soron kívül azonnal intézzék el. Nagyobb zavarok esetén táviratilag értesítendő a belügyminiszter, ki a szükséges intézkedéseket nyomban meg fogja tenni.

— **(Elsodort kocsi.)** A tegnap esti felhőszakadás Brauta Istvánt kocsijával együtt a Rókus domb feletti hegyi uton érte, a hol néhány perc alatt annyira megnőtt a víz, s az ol, sebesen zuhogott alá, hogy a kocsit felemelte s a lovak is alig tudták a lábukon megállani. Szerencsére Brauta nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem szorosan tartá a gyepőlőszárat. A Rókus-dombon aztán a lovak egy villámtól megijedtek s félreugorva magukkal rántották a kocsit a legnagyobb vízbe, mely aztán most már a lovakat is magával vitte egy jó darabig. Egyéb baj nem történt, minthogy a kocsi két kereke összetört s az egyik lónak a lába összezuzódott a víztől hengergetett kövektől.

— **(Elsodorta a víz.)** Hatalmas eső ömlött alá tegnap este, mely rövid idő alatt egészen ellepte az utcákat. Oly szélesen folyt, a milyen az utca. Kűőösen azon utcákban nébant nagy erővel letele a víz, a melyek a város északi részén terülnek el és északra dének húzódnak. Egész nagy patakok keletkeznek es ilyenkor nehéz az egyik oldalról a másikra áttérni. Nem egy könnyen lehet átugorni. — Tegnap az első nagy felhőszakadás után egy kis szünet állott be, mit leg-többen arra használtak fel, hogy haza sies-senek otthonusba. Egy kis leányka is ugyancsak igyekezett a Megye utcán haza felé. Csakhogy a Mór utcánál a második rész utol-érte, a kis leány futásnak eredt és nem vette észre a Mór-utcán alárohánók vizet. Egyenest beleszaladt, hanem a leány pici volt és gyöngé, az áradat elsodorta és vitte lefelé a meredek utcán. Szerencsére alulról szaladt fölfele egy munkásember, a ki látva a bajban levő kis leányt, elkapta és szaladt vele tovább fölfele. Igazán a kis leány őrzőangyala vezette oda azt az embert, mert ha nem jön senki segítségére, a kis leányt azon a kövezeten végig elsodorta volna a víz és könnyen halálát lelhet-e volna az a kis csöppség.

— **(Madarak pusztulása.)** A modern női divat ádáz ellensége a madárvilágnak. A kalapoknak tollal való díszítése, mely már csökkenőben volt, most újra nagyobb mérvet ölt, a minek következménye, hogy a komoly természetbuvárok egyes egész madárfajok kipusztításától tartanak. A divatárusnők lelkiismeretét már eddig is sok bűn terheli, a mit a tollas világgal szemben követtek el, most pedig újabb irtásokkal tetézik vétkeiket. Ezuttal különösen a papagályok azok, a melyek nagy veszedelemben forognak, a mennyiben a női kalapdivat párisi diktátorai papagályszárnyakra vetettek szemet. De még ennél is nagyobb pusztulás fenyegeti a kócsagot, melynek fehér tollai az elegáns női kalapoknak már-már elengedhetetlen kellékei közé tartoznak.

— **(A magyar királyi főmetsző)** hivatal által megvizsgált és annak próba jel-

zésével ellátott finom arany óra láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatósabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdivatösebben vannak készítve és igen jutányosan számi'va, Schönwald Imrénél kaphatók. Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

— **(Egy kis leány panasza.)** A redakció ma olyan csendes volt. Nagyban sercegetek a tollak, csak ez zavarta azt a nagy némaságot. Hanem ez is abban maradt. Egyszerre üres lett a redakció. Mentek híreket szedni, összegyűjteni a nap újdonságait, szenzációit, pedig így a kanikula felé de kevés is történik. Csak az egyik riportter maradt benn. Az is nagyokat ásítózott, dörzsölte a szemét, valószínűleg nem a legjobban viselkedett az éjszaka. Letette a tollat és gondolkodott az elmúlt éjszakáról. Ép ábrándozni kezdett, a mikor gyöngye lábcosozogás hallatszott az ajtó előtt. Aztán csend lett ismét. A riportter fűlt, vajjon mi lehet ez? Türelmetlenkedni kezdett, hát mért nem jön be az illető, a ki már az ajtóig el mert jönni. Idegesen kezdett alá és fel járkálni a szobában és belekezdett egy kis nótába, mit az éjjel hallott valahol. Egyszerre megállt az ajtónál és fűlelni kezdett. Künn köhécselés hallatszott. Már alig tudott megállni a helyén a riportter a nagyfoku idegességtől, a midőn igen félénk kocolás hangzott.

— Szabad! — kiáltotta nagy hévvel a riportter.

Arra kinyílt az ajtó és . . . és egy szép kis leány lépett be. A kis fruska elpirult és az a pir olyan jól állt neki. Nagy zavarban volt. Látta a riportter és gondolta magában, itt valószínűleg valami szerelmi kaland szerepel, a mitől ő nem igen fél és elég otthonos benne.

— Mivel lehetek szolgálatára kedves kisasszony — szólítja meg bátorítólag. Hanem az mégsem tud megszólalni. A riportter bemutatkozik és helyet mutat neki, mire a lányka még jobban zavarba jött. Egész flegmával vele szembenleül és jól az arcába néz. Vagy öt percig ültek így szótlannul. A leány a szemét nem merte fölvetni. A mi kedves riportterünk végül megunt a dolgot és megszólalt:

— Mi vezette hozzánk kedves kisasszony, ha lehet, segítünk.

— A Pali — szólal meg nagy erőlködéssel és mindjárt abba is hagyta. Hanem a riportter már sejtette az egészet s tovább folytatta:

— . . . elhagyta. Szerelmes volt bele és most az másnak udvarol, ugy-e így van, kedves kisasszony?

Az csak bölintett rá egyet szép kis szőszke fejcskéjével. Bátorabb lett és folytatta a beszédet.

— Most végzett kereskedelmiben, én meg itt a polgáriban. Szép gyerek a Pali, hanem most hűtlen lett hozzám. Felém se néz. (A riportter csak nézett és nagyokat nyelt. Tetszett neki a dolog.) Most tanácsot jöttem kérni. Mit csináljak. Hogy békülhetnék ki vele.

A riportter kész volt a felettel.

— Nincs baj. Itt vagyok én.

Jaj, hogy elpirult a kis lány, felugrott a

székről és indulni készült. A riportter nem engedte és bocsánatot kért.

— Majd kibékitem önöket. Jó lesz, kedves kisasszony?

Hálás szemekkel nézett fel a szerelmes kis leány a megszábadítóra és indult kifelé. Kezet nyújtott neki, mit a riportter mohón kapott el. Már az ajtóban volt a lányka és a kis kacsója még mindig ott pihent a riportter kezében. Aztán maradt abban egy kis illatos, rózsaszín levélke volt. Hogy mi állt benne, azt a szemfüles riportter elhallgatta. Már azt nem árulta el. Az az ő titka.

Tőzeg- árnyékszék.

Tekintetes

**Kraus István urnak
Pécsett.**

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy a nekem szállított *tőzegszóró klozetekkel teljesen meg vagyok elégedve.* A klozetek kifogástalanul működnek és *teljesen szagtalanok.*

Tisztelettel

Dr. Mende Lajos.

Művészet, irodalom.

⊙ **Megrendelések gyűjtésére vonatkozó törvény és rendelet.** Épen most jelent meg a harmadik bővített és javított kiadás az 1900 XXV. törvénycikk az 1884 XVII. t. c. 50 §-ának (Iparitörvény) a Megrendelések gyűjtésére vonatkozó rendelkezési módosításról, jegyzetekkel magyarázatokkal és a végrehajtási utasításokkal. Ezen törvénycikk tudvalevőleg július 1-én lépett életbe és minden kereskedőre nagy fontossággal bír. Kapható Ráth Mór könyvkereskedésében Budapest (Haas palota.) Ára bérmentes küldéssel 90 fillér.

○ **Az Olcsó Könyvtárban,** a Gyulai Pál által szerkesztett eme választékos gyűjteményben, ismét egy csomó új füzet jelent meg. Egytől-egyig kiváló dolgok, melyekkel örvendetesen gyarapodik nemzeti irodalmunk. Az egyik kötet Vörösmarty beszéleit és regéit adja 1198—1200. sz.) Három kötet költői műfordítást is ad a vállalat ezuttal: A makrancos hölgy, Shakspeare-től Léva József fordításában (1201—04. sz.), Schilertől Tell Vil most Palmer Kálmán fordításában (1215—17. sz.); Lenautól Faust, Szomoróy Károly fordításában (1212—14. sz.). Az új korszak embereit ezuttal Suderman képviseli. Kinek a kivánság című beszélyét Voinovich Géza nyújtja választékos fordításban (1202—08 sz.). Einhard krónikásnak Nagy Károly élete a következő füzet, a középkor emez egyik legérdekesebb krónikája, melyet az írásmesterségben alaposan jártas barát kortárs közül a nagy

császárról (1290—11. sz.) s a mely a legbecesebb kutforrás Nagy Károlyról. A másik bennünket még közelebbről érdeklő munkát Fraknói Vilmos teszi közzé: Egy pápai követ Mátyás udvaránál (1218—20. sz.) Ez a sorozat is mutatja, mily nagy gonddal történik meg az Olcsó Könyvtárba fölveendő kiválasztása, s ennek tudható be, hogy ez a vállalat, mely most már túl van az 1200 számon, valószínűleg kincsesháza irdalmunknak. Az olvasható szöveget, a jó papirt megszoktuk a Franklin-Társulat eme könyvtáránál, melynek minden egyes száma 20 fillér. Az 1200 szám három sorozatban csinos vászonkötésben is kapható 40 kötetes sorozatonként 100 koronáért; ebben az alakban részletfizetésre is.

Törvénykezés.

§ **A kir. tábla szüneti tanácsa.** A pécsi kir. tábla szüneti tanácsa a miniszterium jóváhagyása mellett a következő táblabírákból alakult: július 7-étől augusztus hó 3-ig *Pilch Antal* elnök, *Töttössy Béla*, *Ciglányi Béla*, *Angyal Pál* és *Holics Gyula* bírák. Augusztus hó 4-étől augusztus 31-ig elnök ugyancsak *Pilch Antal*, bírák *Röck Gyula*, *Ciglányi Béla*, *Angyal Pál* és *Holics Gyula*, kir. ítélőtáblai bírák. A szünet alatt a kir. tábla elnöknek hatáskörébe tartozó ügyeket *Pilch Antal*, táblabíró, mint rangidősb táblabíró, intézi el.

§ **Agyonverte a szolgáját.** Még április hó 1-én történt, hogy az aisényeki szálláson *Dani Zsikó János* úgy ütötte egy bottal fejbe öreg szolgáját: *Bárdos Ferencet*, hogy ez ennek következtében másnap meghalt. A szegszárdi királyi törvényszék most tárgyalta ezt a bűnügyet, a midőn ugyanis beigazolást nyert, hogy *Bárdos Ferenc* hűtlen szolgája volt *Dani Zsikó Jánosnak*, a kit többszörösen meglopott, a miért fel is mondott neki. Midőn *Bárdos* távozni akart a szállásról, *Zsikó* előhozta neki lopásait és 10 koronányi követelését, melyből felét hajlandó lett volna neki elengedni. *Bárdos* a szemrehányásokra dühbe jött és úgy megütötte *Zsikót*, hogy elszédült. Ekkor a medtamadott gazda önvédelemből olyat vágott szolgájának koponyájára, hogy azt menten elborította a vér és másnap meghalt. A törvényszék *Dani Zsikó Jánost* hat hónapi börtönrre ítélte.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *Katics Illés* 90 éves. rk. valásu, pécsi lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

§ **A nábob végrendelete** A somogyi hodosi pusztán het évvel ezelőtt, 1899. évi május 26-án virradóra hirtelen halállal kimúlt *Nagy Marton* dúsgazdag földbirtokos. Minthogy leszármazói nem voltak s végrendelet sem maradt utána, másfél millió koronát érő vagyona az oldalági rokonokat illette. Nagy meglepetésükre azonban előállott az elhunyt unokaöccse *Nagy Ákos* pusztakörmendi földbirtokos és kijelentette, hogy a nagybátyja szóbeli végrendelettel egész vagyonát reá, illetőleg gyermekeire testálta. A készpénzt és értékpapirokat pedig az öreg ur még életében neki ajándékozta. A rokonok gyanusnak találták ezt a beszédet s *Nagy Ákost*, valamint a szóbeli végrendelet tanuit *Molnár Józsefet*, *Bellai Istvánt*, *Bellai Istvánnét*, *Bellai Jánost* s *Porel Jánost* feljelentették a pécsi törvényszéknél, mely *Nagy Ákost* le is tartóztatta,

de néhány nap múlva a kir. tábla szabadon bocsátotta. A vizsgálat befejezése után a pécsi kir. ügyészség Nagy Ákost és társait közokirathamisítás büntetével vádolta meg. A lopás vádját az ügyészség elejtette. Az örökösök közül a lopás vádjára Gooos Antal vette át a pótmagánvádli szerepet. A pótmagánvádirat benyújtása után történt, hogy az igazságügy-miniszter Nagy Ákos védőjének kérelmére a pestvidéki törvényszéket delegálta az ügy tárgyalására, minek folytán a pestvidéki ügyészségnek is nyilatkoznia kellett a vád képviselője dolgában. Itt pedig az történt, hogy dr. Halász Lajos kir. ügyész a pécsi ügyészség által elejtett, de a pótmagánvádli képviselője által fenntartott lopás vádjának képviselőjét újra átvette a pótmagánvádloktól. Az ügy a múlt hónapban a pestvidéki törvényszék vádtaácsa elé került, ez azonban érdemben nem határozott, hanem pótvizsgálatot rendelt el, a mely most van folyamatban. Az ügyben most érdekes lépés történt. A kadarkut-, hodoshely- s ötvösi ingatlanok kiadása iránt dr. Hajós Kálmán, budapesti ügyvéd ifj. Nagy Ferenc képviselőjében benyújtotta a pestvidéki törvényszékhez a keresetet, amelyben a fenti ingatlanoknak ifj. Nagy Ferenc s Nagy Ákos gyermekei javára megítéltetni kéri, mert Nagy Márton jogelőzetesen 1832. évben kelt örökbevallási szerződés értelmében e birtokról akként rendelkezett, hogy Nagy Márton és Nagy Ferenc és ezek fiugyermekei örököljék az ő ingatlanait a leány-ág kizárásával.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A ciszterci rend pécsi róm. kath. főgimnáziumának Értesítője az 1900–901-ik iskolai évről. Közli: Vass Bertalan dr. igazgató. —

Kinek nevét hosszú évek során jóleső bizalommal, igazi büszkeséggel olvastuk a főgimnázium Értesítőinek címlapján, boldogult *Incédy Dénes* igazgató arcképét találjuk az ezidei Értesítőben. S míg az ő nemes arcának jól ismert s már hosszú tiz hónap óta nem látott, a sir örök éjjelének sötétségbe vesző vonásaiban gyönyörködünk, addig az Értesítő bevezető értekezésekben emelkedett lélekkel olvassuk azokat a megható, szívtől, lélektől sugárzó sorokat, melyekkel *Bitter Illés* tanár áldoz az elhunyt igazgató emlékének.

A főgimnázium új igazgatója *Vass Bertalan dr.*, mellette a tanári kar tizenhárom rendi tanárból, egy rajztanárból, egy tornatanárból s öt felekezeti hitoktatóból állt a most letolyt tanévben.

A tankönyvek és tananyag részletes ismertetése után a könyv- és szertárak minden tekintetben bő és praktikus felszerelése van előterjesztve az Értesítőben, mely szerint a *tanári könyvtár* jelenleg 2268 műből áll, 3825 kötetben és 261 füzetben; az *ifjúsági olvasókönyvtárban* 2547 mű; az *ifjúsági segélyző könyvtár* pedig 182 dr. könyvvel gyarapodott. A természettani és természetrajzi szertárak, a földrajzi és történelmi művészeti gyűjtemény, filológiai gyűjtemény, az éremes régiségtár, rajz-szertár, hangjegy-gyűjtemény és a játék-szertár szintén szép felszereléssel dicsekednek.

Az iskolai egyesületek igen dicséretesen működtek. Összesen husz rendes ülést és két tünnepi ülést tartott az iskolai *Önképzőkör*, melynek 84 tagja volt, közöttük 44 szaváló 31 működő és bíráló s 10 pártoló. Írásbeli mű 19 fogadtatott el; a szavalatok száma 72 volt. Az önképzőköri pályázatok — melyeket annak idején lapunkban ismertettünk — igen jó eredményt mutattak fel. A körbevétele 173 kor. 16 fill., kiadása 2 kor. 04 fillérrel kevesebb volt; vagyona 2201 kor. 40 fillér. A *segélyző-egyesület* 1224 kor. 20 fillért adott könyv és ruhasegélyezésekre;

összes vagyona 12.135 kor. 94 fillér volt. *Ősztöndíjban* összesen hetvenhat tanuló részesült; szorgalmas és szegény tanulóknak összesen 1660 kor. tandíj engedtetett el; jutalomban szintén igen sokan részesültek.

A tanulók érdemsorozata következik ezután. *Jeles eredményt értek el*: I. osztályban *Deutsch Kornél*, *Döry Gyula*, *Hardy Sándor* és *Zsámár József*; a II. osztályban *Fejes János*, *Hardy Lajos*, *Heigl Károly*, *Hoffmeister Gyula* és *Kaufmann János*; a III. osztályban *Bräutigam Ferenc*, *Ganser Rezső*, *Obermayer Ernő* és *Szendrődy Szilárd*. A VI. osztályban *Göbl János*, *Handó József*, *Péter Róbert*, *Szövényi Ferenc* és *Wollák Gyula*. Az V. osztályban *Bence László*, *Györkös József* és *Rumszauer János*. A VI. osztályban *Luts Miklós*. A VII. osztályban *Keresztes István*, *Kirc József*, *Molnár Endre* és *Nyirő Sándor*. Végül a VIII. osztályban *Balta Béla*.

Az intézetben összesen 433 tanuló volt, kik közül kimaradt vagy vizsgálatot nem tett 29; meghalt 1. A vizsgálatot tett tanulók közül haladó volt 485; ismétlő 26; összesen 401 tanuló közül pécsi volt 216, baranyai 88, a többiek vidékiek.

Az Értesítő a jövő tanévre szóló tudnivalókkal záródik be.

(**Iskolaszolga kerestetik.** A csurgói állami tanítóképezdénél iskolaszolgai állás van üresedésben. Folyamodni augusztus hatodikáig lehet a csurgói állami tanítóképezde igazgatószághoz.

(**Uj ovónő.** A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Angyalffy Janka* okleveles hisdedovónőt a nagybajomi állami kisdovódához kisdovónővé kinevezte.

(**Rendelet a játékdélutánok tárgyában.** A vallás és közoktatásügyi miniszter a kir. főigazgatókhoz a következő rendeletet intézte: Miután a kötelező játékdélutánok intézménye a rendelkezésem és vezetésem alatt álló középiskolák legnagyobb részében életbe lépett, elérkezettnek látom az időt arra, hogy a játékokban a felső osztályok is résztvegyenek s a játékdélutánok behozatalával célzott reform teljesen megvalósíttassék. A szükséges személyi kiadások fedezetéről tárcámnak és illetőleg a tanulmányi alapnak 1901. évi költségvetéseiben gondoskodva van. A keresztülvi. el módoszataira nézve ismét a tanári testületek javaslata alapján akarok határozni. Ezek elkészítésénél az illető középiskola valamennyi osztályának tekintetbe vételével ugyanazon szempontok legyenek irányadók, melyek múlt évi rendeletemben, felsorolva találhatók. Hasonlóképp újra elrendelem, hogy a tanári testületek a játékrület pontos méreteit, a jövő tanévi tájékoztató tárgyfelosztását és órarendet a játékdélutánok idejének megjelölésével, az osztályösszevonások tervét és a játékdélutánok vezetésére vállalkozók neveit szintén terjeszszék fel a főigazgatóhoz, még f. évi június hó végéig. A főigazgatók minden egyes intézet javaslatát külön felterjesztésben saját véleményes jelentésök kíséretében f. évi július hó 15-ig tartoznak bemutatni.

(**Áthelyezés és megbízás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Kaszap Kornél* és *Kaszapné Madarassy Olga* kispeszt-lőrinci állami elemi iskolai tanítót, illetve tanítónőt a tolnai állami elemi iskolához, jelen minőségükben áthelyezte és az igazgatói teendőik ellátásával *Máté Károly* ottani állami elemi iskolai tanítót bizta meg.

Közgazdaság.

□ **Felvételi értesítés.** A szentimrei (Somogy megye, u. p. Kadarkut) m. kir. földmives-iskolánál az 1901/902. tanév október hó 1-én kérdődik, mely tanfolyamra a feltéte-

leket a nevezett iskola igazgatósága már teljesíti. A felvételhez megkívántatik: 1. Legalább 17 évet betöltött életkor, mely kereszt-levél alapján bizonyítandó. 2. Az irni, olvasni és számolni tudás, mit a melléklendő iskolai bizonyítvány igazol. 3. Az ép egészséges, munkabíró testalkat, védhimlő elleni sikeres beoltás feltüntetése, orvosi bizonyítvány csatolásával. 4. A községi elöljáróság által kiállított erkölcsi bizonyítvány csatolása mellett erkölcsös és fedhetetlen életmód. 5. Ugyancsak a község elöljáróságától egy szülői értesítő szüleinek foglalkozása s testvéreinek száma és kora felől. Azoknak, kik állami ingyenesséért folyamodnak a község elöljárósága által kiállított és a járási főszolgabíró által láttamozott szegénységi bizonyítványt is kell folyamodványukhoz csatolni. A saját költséges helyre folyamodók egy szülői nyilatkozatot is mellékeljenek, melynek alapján szüleik elismerik az évenkénti tápdíjnak (300 korona) egész, esetleg fél évenkénti fizetését. Ezek az 5. pontban okmány nélkülözhetik. Az állami ingyenes helyért folyamodók augusztus 25-ig a földmívelésügyi miniszteriumhoz, a saját költséges helyre folyamodók pedig az igazgatóságához legkésőbb szeptember hó 20-ig adják be. Bár mely kérdésre a felvilágosítást az igazgatóság s vesen megadja. M. kir. földmivesiskola igazgatósága: *Lukácsy Imre* igazgató.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1901. július 4. délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 756.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 25.0 °C.

• maximuma: 29.8 °C. } teg napi.
• minimuma: 15.5 °C. }

Párányomás: 13.5 mm.

Relatív nedvesség: 65. %

Felhőzet: 7°. Cum. W.

Szélirány s erő: W. 3. — Harmatp. 12.5 °C.

Csapadék 24 órai: 25.7 mm. ○

Vált. felhőzet, enyhe, — rövid csapadéokra hajlam.

Dr. Czirer.

T Á V I R A T O K.

— **Öldöklő hőség.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) New-Yorkból távirják, hogy a hőség még egyre tart. New-Yorkban és környékén június 18-ika óta *ötszáztizentkét ember meghalt a hőségtől.*

— **Villámütött templom.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A brooklyni Szent Ágnes-templomba a villám beütött és a templomot erősen megrongálta.

— **Óriási zivatar.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Zentán ma dél-előtt óriási zivatar dult. *A villám hétszer lecsapott; több házat felgyújtott és Borgyovszky Mihály tizenhétéves legényét agyonütötte.*

— **Erzsébet főhercegnő jó szive.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Erzsébet* főhercegnő, *Rudolf* trónörökös árvája, olvasván a lapokban *Aldor* Ármin elhunytát s hogy az elhalt hirlapíró árváinak gyűjtenek, ma jelentékeny összeget küldött *Cziklay* Lajosnak, az ujságírók egyesülete alelnökének, az elhunyt hirlapíró árvái részére.

— **A török szultán gyásza.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A török szultánnak rangban *barmadik* felesége

ma Konstantinápolyban szívszélhűdésben meghalt. A szultánt rendkívüli fájdalomosan érinti a haláleset.

— **A nőiszabók sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti női szabómesterek ma elhatározták, hogy a sztrájkoló munkások követeléseit *nem teljesítik*. A sztrájk tovább tart.

— **Leugrott a toronyból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sátoralja-Ujhelyen **Berts Géza**, hetedik gimnáziumi osztályu tanuló felment a katólikus templom tornyába s az ablakból kivetette magát és meghalt. Öngyilkosságának oka, hogy *rossz iskolai bizonyítványt kapott*.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1901. évi július hó 1-én s köv. napjain elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rny. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- III. 1656. Néhai Császár Ferenc hagy. — ms.
1664. Bölcskén elhalt Bodor Jánosné hagy. — hh.
1667. Nagyfi Józsefné hagy. — mv.
1705. Dr. Ehen Kálmán — Földes Lajos végr. — mv.
1707. Peringer György — Fliegel János végr. — hh.
1715. Szakács József — ifj. Naszvadi József öröks. — hh.
1723. Dömötör László — Dr. Cholnoky Sándor végr. — hh.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1265. Balaton-fonyódi Béla-telep — Zellerin M-féle részvénytársaság szerződ. mszűnt. — hh.
1330. Tóth István s t. — Tóth József s t. öröks. — hh.
1411. Dunaszekcsői közös legelő felosztás. — elintézetlen.
III. 1331. Tóth István s t. — Tóth József s t. kiutalás. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1598. Spiegl Netti és Janka — Özv. Spiegl Sándorné s t. 24240 frt. — fo.
1696. Dunaföldvári jár. takptár — Juhász János 560 kor. — hh.
III. 1688. A. Hirschmann — Tamás Ádám végr. — hh.
1714. Deutsch Sándor — Bogyay Gyula 500 kor. — ms.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1689. Jáni András és János — Pogorelec Rokus 800 frt. — hh.
1712. Bálint István — Horváth ing. tehern. — hh.
1747. Krivka János — Balog Anna válóper. — hh.
1749. Nagy Mózes s n. — Bien Gyula 600 frtos váltó kiadás. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 1678. Ivancsics János — Kolovratár Mária s t. zárlatköltség. — hh.
1682. R. Horváth Józsefné — Kis József öröks. — hh.
1748. Nyakas Ferencné — Sánta János végr. — mv.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1652. Vasits Julianna — Kovács István tjug bek. — rend.
1665. Kelenfy Bence s n. — Nyikos István zjug bek. — rend.
1690. Cs. kir. szab. déli vasut magyar vonalainak igazgatósága — Grabant József s t. tjug bek. — mv.
1697. Dt. Stefcsek Sándor — neh. Stefcsek István örök. végr. — rend.
1703. Pécsi ipar és gazd. hit. szövetkezet — Radoscsay Gyula zjug bek. — hh.

1706. Schönberger Sámuel — Franyits Vászó s t. végr. — vu., hh.
1709. Szűcs István — Zámbo György végr. — rend.
1729. Magyar Agrár és jár. részv. társaság — Mocsá Mihály és n. 1953 kor. bejegy. — hh.
1730. Magyar Agrár és jár. részv. társaság — Csigó János bejegy. — hh.
1733. Mausz Henrik — Eilingsfeld Margit hagy. ing. Weber János részére beke. — fo.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1653. Mohácsi ált. takptár — Vb. Spitzer Herman s n. végr. — rend.
1654. Dárdai takptár — Molnár János s t. végr. — mv.
1655. Kir. kincstár — Emling Antal s n. végr. — hh.
1666. Letenyi takptár — Husz József végr. — hh.
1704. Greiner Sámuel — Kocsis József végr. — mv.
1708. Tolnam. tak. és hit. bank s t. — Csikvári István s t. végr. — hh.
1716. Magyar takptár jelz. bank — özv. Horhy Antalné s t. végr. — rend.
1721. Nagykanizsai takptár — Androsecz Lukács s n. végr. — hh.
1722. Muraközi takptár — Ivanovics Iván s t. végr. — hh.
1751. Dőre János — özv. Balázs Máténé szolg. jog törtl. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 965. Tolnai János lopás. — főt. kit.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 885. Farkas István s t. suly. t. sért. — főt. kit.
894. Jakab István suly. t. sért. — főt. kit.
937. Sarbak Imre suly. t. sért. — rend.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 989. Pandur Lajos suly. t. sért. — biz. kieg.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 893. Lackenbacher Lukács Izsó s t. többrendbeli csalás, okir. ham. és zsarolás. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1901. évi július hó 8. s köv. napjaira.

Szüneti tanács.

Polgári ügyek.

Előadó: *Püch Antal.*

- V. 1291. Özv. Polonyi Mihályné hagy. ügye
III. 967. Néh. Szigvárt és özv. Polonyi Mihályné hagy. ügye.
1379. Néh. Sterba János hagy. ügye.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 1184. Özv. Sifter Ferencné — M. államvasutak s t. kártérítés.
1531. Kis Samu György — Czippan György Dávid számad.
1644. Weiss Sándor — Krammer Armin és fia számad.

- III. 1746. Csillag Gusztáv — Gróf Széchenyi Imre 600 forint.
1795. Markó János — Weiler Vilmos s t. végr. — hh.
1811. Nagy János s t. — Takaró János v'gr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 1756. Hengl József — Prell Anna válóper.
1757. Guth János s t. — Weber János öröks.
1766. Langenbach János — Schmidt Mária válóper.
1768. Zvikelsdorfer Ignác — Rauscher Flóra válóper.
1771. Biró Erzsébet — Rausz István tartás.
1772. Halas József s n. — Mátyás Lóri s t. ingók kiad.

- III. 1750. Zwack J. s t. — Spitzer Gyula végr. — hh.
1752. Schmidt József — Neuhaus Katalin bizt. végr. — hh.
1774. Székely Armin — Vadkerty Antal végr. — hh.
1820. Dr. Spányi László s t. — Csentő Mihály ár. — hh.

Büntető ügyek.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 895. Gergulás Iván suly. t. sért.
981. Szetecsko János suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 967. Szabolgyi Mátyás s t. m. okir. ham.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Dr. Tolnai

VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétaléren. — (Nyitva egész éven át.)

Az intézetben minden a vizgyógy-módsz. tartozó eljárások végeztetnek **PRIESSNITZ** és **KNEIPP** rendszere szerint.

Massage, villanyozás és villanyos fényfürdő. Meleg ásványfürdők: vaslápsó, fenyő, halleini anyagugsó és kénfürdők.

Szénsavas, villanyos és elkülönített gőzfürdő. Belégző-osztály: só, törpefenyő és lignosulfid belégzéssel.

Harminc jegy egy rendszeres vizkúra 18 forint. A jegyek 40 napi érvényességgel bírnak.

Modern berendezés, szigorú tisztaság, gondos orvosi felügyelet.
Rendelés és felvétel naponta d. u. 4-6 ig.

Hirdetmény.

A gerdei birtokosság tulajdonát képező

korosmaház

a hozzátartozó 2 hold kerttel, 1902. évi január hó 1-től, 3 évre, haszonbérbe adatik. **Kikiáltási ár évi 800 korona** bérösszeg, negyedévi részletekben.

Az árverés határnapjául 1901. évi július 21-ik napjának d. u. 3 órája tüzetik ki, **Gerde község birói házában.**

Ugyanez alkalommal bérbeadásra kerül **30 magyar hold szántó föld egy tagban, évi 600 korona bérösszeg** kikáltási ár mellett.

A bővebbi feltételek, úgy a fizetési módok a községi birónál betekinthe-tők. — Az árverezni szándékozók tisztelettel meghivatnak azzal, hogy az árverés megkezdése előtt bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át letenni tartoznak.

Kelt Gerdeben, 1901. évi június hó 26-án.

Balázs József,
bíró.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)**

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt **Párisban Madame Briolle-nél** (Versaill, boulevard Sebastopol), **Bécsben Madame Spitzer-nél**, **Budapestén Árvay cs. és kir. udv. szállitónál**, **Brassóban László M. L. és Társa cégnél**, **Drezdában** az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy egy jelentkező után **15 frt.**

Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu **ruhák és kabátok elkészítését** a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

6893. sz.

Tlkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi királyi törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Jankovics Hugó pécsi lakos végrehajtható kérvénye folytán a végrehajtási árverés, nevezettnek özv. Bors Martonné szül. Brigant Anna, ugyis mint kk. Bors Gyula és Dezső gyámja, pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1000 kor. tőke, ugy csatlakozás folytán 400 kor. tőke és járulékaiból álló követelésnek kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. §. alapján s a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, a pécsi 444. sz. betétben I. 1—2 sorsz. 6368/1. és 6369 hrsz. ingatlanokra a rajtok épült borhazzal (mely még tkvileg kitüntetve nincs) a végrh. törvény 156. §. ának a) és c) pontjai alapján egészben 738 korona becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén, az árverés foganatosítása hatánapul 1901. évi szeptember hó 2. napjának d. e. 9 órája a kir. törvényszék árverési helyiségébe kitüzetett, a mikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent elsorolt ingatlanok a legtöbbet ígérőnek a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok fent kitett becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál 1901. évi június hó 3. napján.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

HIRDETESEK

. jutányos áron a kiadóhivatalban
. vétetnek föl.

Két jó házból való fiu tanoncznak

felvétetik.

Bővebbet a „Béka“-boltban (Igalmasak-u.)

Uj hajnövény! Nincs többé kopasz fej!

Ingyen próba oly igen figyelemreméltó szerből, a mely férfiaknak, nőknek, gyermekeknek pompás hajfürtöket kölcsönöz.

Meggátolja a hajak kihullását, elmulasztja a korpát, vart és porosenést, a hajzatot hosszuvá, sűrűvé és selyempuhává teszi.

Korán össült hajzat, festés nélkül visszanyeri természetes színét. Biztosítottatik a hajzat újra növése kopasz fejen, valamint szemöldök és szemszőrök növése. Küldje be nevét és címét ingyen próbáért.

Nincs többé panasz korpaképződés, hajhullás és kopaszság miatt, mint a fenti ábra világosan mutatja.

Egy rég óhajtott szert találtak fel, a mely sűrű és csodálatos bujaságu hajnövést idéz elő. A tulajdonos mindenkinek, aki nevét és címét beküldi, a szerből ingyen próbát küld, úgy hogy mindenki kipróbálhatja e szernek a hajnövést előmozdító hatását. — A szer tisztán növényi termék, azért senki ne késlekedjék az alkalmazásával amennyiben az a leggyöngédebb fejbőrre is teljesen ártalmatlan.

Küldje be nevét és címét a következő címre: **Altenheim Medical Dispensary 3453. Butterfield Bldg., Cincinnati Ohio, V. St. v. A.** s mellékeljen 10 fillér levélbélyeget portóra és kap azonnal egy ingyen próbaküldeményt s nincs semmi célja, hogy akár ön, akár gyermekei ritka, szegényes haját viseljenek. Az egészséges haj mint védőszer, télen-nyáron egyaránt szükséges s anélkül ugy a felnöttek, mint a gyermekek a meghülés állandó veszélyének vannak kitéve. Anyák és gyermekek betegségei gyakran paralizálják a hajgyökereket s a természetnek sok évre van szüksége, hogy az ebbeli hiányt pótolhassa. Ki kételkednék ezen csodálatos szer hatásáról, amidőn ezer és ezer szavahihető férfiak köszönő és elismerő iratai bizonyítják azt.

Professor Turner a Fairmount Collége elnöke mondja a következőket: Miután 30 éven át kopasz voltam, 1895 közepén használni kezdtem ezt a szert s már néhány hét múlva fejemet sűrű, újonnan nőtt hajzat borította. Egy keskeny szegély kivételével már teljesen elvesztettem volt a hajamat s ime 6 hét alatt az egész koponyám sűrűn borítva lett hajzattal. 30 éven át voltam kopasz s a hajak ilyen koponyán is újból kinőhetnek, akkor senkinek sincs oka tartani az eredménytelenségtől.

Walker N. asszony, 18. Haven St. Grimsby Eng. így ír: fejemen egy régi kopasz foltot takarítottam, míg aztán az ön szerétől ott is szép sűrű haj nőtt.

Everett F. R. asszony, Jona villa, Turbeck Terrace Road, Eng. »Husz év előtt csaknem minden hajamat elvesztettem, csak egy keskeny szegély maradt fenn belőle: most az egész fejemen ismét sűrű növénynek indult s az ön szere csodálatos hatásának mondható.«

Bunce G. ur, 33. Richardson St. High Wycombe, Bucks. Engl. így ír: Igen kelemen voltam meglepve, konstátálván, hogy az ön Foto-szerének három heti használata után, hajam ismét elkezdett buján növekedni. Ajánlom is ezt minden barátomnak, mint az egyedüli hajnövesztő szert, mely ezt a nevet megérdemli.

Ezen szer a hajhagymákat egészen kielégítő módon ingerli. A fiatal hajzat csodálatos gyorsasággal növénynek indul. Leánykák, akiknek hajzatuk rövid és szemlátomást élettelen volt, különösen meggyőződhetek e szer csodálatos hatásáról. Idős egyéneknél a szer hatása a korpaképződés, hajhullás és kopaszság megállításán nyilvánul, anyáknak pedig megnyugtatóul szolgálhat, hogy van egy szer, a melylyel kedves leánykáiknak pompás hajzatot növeszthetnek. Ne mulassza el tehát és 10 fillér levélbélyeg csatolása mellett írja meg nevét és lakását ezen címre: **Altenheim Medical Dispensary, 3453. Butterfield Building, Cincinnati, Ohio V. St. v. A.** és ön azonnal kap bérmentve egy ingyen próbát e bámulatos hatású szerből.

Ne felejtse el, hogy Amerikába szánt levélre 25 fill. levélbélyeg szükséges. Nevét és lakását tessék világosan, olvashatóan kiírni, hogy a kézbesítésnél félreértés ne legyen.